

11.34

Alguers de *Posidonia oceanica*, mediterranis

Poblament d'alga de vidriers. E. Ballesteros

Aspecte

La fanerògama marina *Posidonia oceanica*, amb les seves llargues fulles a manera de cintes verdes, domina el paisatge, constituint un herbei de densitat variable segons la fondària i les característiques de l'ambient (principalment el grau d'afectació antròpica i la morfologia del fons). Habitualment colonitza fons sorrencs o grapissars, però també pot instal·lar-se sobre roca. En tots els casos, té la capacitat de modificar el substrat per aglomeració dels seus rizomes, de tal manera que en els herbeis més importants el gruix dels rizomes pot arribar a fer alguns metres. Hom distingeix dos poblaments d'algues i d'invertebrats associats a l'herbei, ben diferenciats entre ells: el poblament d'epífits de les fulles i el poblament dels rizomes. A les fulles hi dominen petites algues coral·linàcies incrustants i feòfits minúsculs o incrustants, juntament amb hidraris reptants i petits briozous, mentre que als rizomes s'hi fan sobretot algues verdes i vermelles juntament amb briozous de bona mida i altres suspensívors.

Ecologia

A la costa catalana, els herbeis de *Posidonia oceanica* poden ocupar els fons infralitorals situats entre 1 m i 27 m de fondària. Els herbeis superficials estan emplaçats en cales arredossades, d'aigües somes, mentre que els més profunds es troben a la costa de la Selva i del Baix Empordà (Tossa, Sant Feliu de Guixols), on la gran transparència de l'aigua els permet la supervivència.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Plantes vasculares				
<i>Posidonia oceanica</i> (alga de vidriers)	•		•	
Rodòfits (algues vermelles)				
<i>Pneophyllum fragile</i>		•	•	
<i>Peyssonnelia squamaria</i>		•		
<i>Hydrolithon farinosum</i>		•		
Feòfits (algues brunes)				
<i>Myrionema magnusii</i>		•	•	
<i>Cladosiphon cylindricus</i>		•	•	
<i>Giraudia sphacelarioides</i>		•	•	
<i>Dictyota linearis</i>		•		
<i>Myriactula gracilis</i>			•	
Cloròfits (algues verdes)				
<i>Flabellia petiolata</i>		•		
<i>Halimeda tuna</i>		•		

Fauna principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Foraminífers				
<i>Miniacina miniacea</i>		•		
Cnidaris				
<i>Plumularia obliqua</i> f. <i>posidoniae</i>		•	•	
<i>Sertularia perpusilla</i>		•	•	
<i>Campanularia assymetrica</i>		•		
Mol·luscs bivalves (petxines)				
<i>Pinna nobilis</i> (nacra)			•	
Crustacis isòpodes				
<i>Idothea baltica</i>			•	
Briozous				
<i>Electra posidoniae</i>		•	•	
<i>Lichenopora radiata</i>		•	•	
<i>Fenestulina joannae</i>		•		
<i>Chorizopora brongniartii</i>		•		
<i>Platonea stoechas</i>		•		
<i>Schizobrachiella sanguinea</i>		•		
<i>Schizoporella dunkeri</i>		•		

	dom.	ab.	sign.	sec.
Equinoderms equinoïdeus (garotes)				
<i>Paracentrotus lividus</i> (garota)		•		
Equinoderms holoturiòideus (holotúries)				
<i>Holothuria tubulosa</i> (cogombre de mar)		•		
Peixos				
<i>Diplodus annularis</i> (esparrall)		•	•	
<i>Spicara smaris</i> (xucla blanca)		•		
<i>Coris julis</i> (donzella)		•		
<i>Sarpa salpa</i> (saupa)		•		
<i>Serranus scriba</i> (vaca serrana)		•		
<i>Scorpaena porcus</i> (escòrpora)		•		
<i>Symphodus dodereini</i> (tord flassader)		•		
<i>Symphodus rostratus</i> (tord becut)			•	
<i>Labrus viridis</i> (grívia)			•	
<i>Syngnathus typhle</i> (agulleta)			•	
<i>Syngnathus acus</i> (agulleta)			•	

Esparrall. E. Ballesteros

► 11.34

Sintaxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Posidonietum oceanicae Funk 1927
Giraudio-Myrionemetum magnusii Ben 1971

Distribució dins el territori català

Els herbeis de *Posidonia oceanica* apareixen gairebé a tot el litoral català, si bé la seva extensió és reduïda respecte a la que tenen en altres costes mediterrànies. Són inexistent, però, al delta de l'Ebre,

on el desequilibri sedimentari no permet el seu assentament, com no n'hi ha tampoc vora les desembocadures d'altres rius importants (Llobregat, Besòs, Tordera, Ter, Muga, Fluvià).

Electra posidoniae. E. Ballesteros

Giraudia sphaerarioides, sobre una fulla d'alga de vidriers. E. Ballesteros

Gestió, usos i problemes de conservació

La progressió d'aquesta comunitat és molt lenta, fins i tot en condicions òptimes, ja que es propaga principalment per creixement vegetatiu; la floració és molt rara, i més estranya és, encara, la producció de fruits i llavors. És força resilient, però els impactes antròpics a què està sotmesa són tan intensos que es troba en clara regressió a totes les costes continentals europees. La modificació de la línia de costa (creació i regeneració de

platges, construcció de passeigs marítims i de ports), el desequilibri de les aportacions sedimentàries al litoral –propiciat per la regulació dels rius–, l'eutrofització i la pesca d'arrossegament sobre els herbeis han contribuït a l'enrarament d'aquesta comunitat, situació que està lluny d'arreglar-se, vista la cada cop més intensa utilització de tot el litoral.

Indicadors d'interès de conservació

- Distribució general dins Europa ► 2 Mediterrània
- Freqüència dins el territori català ► 3 bastant comú
- Forma d'implantació territorial ► 1 superfícies grans
- Biodiversitat ► 3 alta
- Grau de maduresa ► 3 madur
- Amenaça ► 3 amenaçat

■ **Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents**

1120* Alguers de posidònia

■ **Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen**

Cap. □

[EB]